

Foundations of Halacha 31.3 - Differences in Types of Brachot

1. <u>Shulchan Aruch OC 273:4</u> 4 One may (16) recite Kiddush for others even if he does not eat (17) together with them, since, for /the others/, it is the place where /their/ meal is held. Even though /, generally/, one cannot make the blessing /Borey Peri Ha-Gafen / on wine and thereby free others of their obligation to make this blessing if he does not /himself desire to/ partake /of the wine at that time/ (18) together with the others /, one may nonetheless do so for the Borey Peri Ha-Gafen blessing which precedes the Kiddush./ For since this Borey Peri Ha-Gafen is required to be said with the Kiddush, it has the same status as the Kiddush blessing; /consequently/, one may make /the blessing over wine/ to free others even though he does not /himself/ partake /of the wine at that time/. 2* Gloss: One may do so (19) even for the daytime Kiddush /recited/ on Shabbos morning. (...)/But/ (20) this is provided that /the others/ do not know /how to recite Kiddush themselves/. If /the one who recites the Kiddush for the others/ has not yet said Kiddush for himself, he must be careful not to partake /of the wine at that time/ with them, since it is forbidden to partake /of anything/ until one recites Kiddush in the place where his meal will be /held/.	שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן רעג סעיף ז יכול אדם (טז) ז לקדש לאחרים אע"פ שאינו אוכל (יז) עמהם, דלדידהו הוי מקום סעודה. ואע"ג דבברכת היין אינו יכול להוציא אחרים <ג> אם אינו נהנה (יח) עמהם, כיון דהאי בפה"ג הוא חובה לקידוש, כקידוש היום דמי ויכול להוציאם אע"פ שאינו נהנה. הגה: (יט) ואפילו בקידוש של יום בשחרית בשבת, מותר לעשות כן (רבינו ירוחם ובי"י בשם הר"י"ף והרא"ש והטור ס"י תפ"ד). * (כ) והוא שאינם יודעים. ואם עדיין לא קידש לעצמו, יזהר שלא יטעום עמהם, שאסור לו לטעום עד שיקדש במקום סעודתו.
2. <u>Shulchan Aruch OC 484:1</u> 1 (1) Someone who wishes to make the blessings /which are prescribed for the Seder/ in two or three homes (2) should say the blessings first in his /own/ home and eat whatever he requires (3) and /then/ say Grace after Meals. (4) After that he should make the blessings for /the sake of/ each one /of those people for whom he wishes to make them/, in /that person's/ home. /The members of the other household/ should drink the cups over which Kiddush /was made/ and over which the Haggadah /was related/ and should eat (5) the green vegetables and the matzah. (6) He/, however/, should not eat or drink with them. He should leave them to finish their meal (7) and they should /then/ say Grace after Meals. If they are incapable /of saying these blessings by themselves/, (8) he should read out /the blessings for them/ word by word. 1* After that /, if he wishes/, he should go to another home and act in the same /manner there/. Subsequently, he should go /back to his own/ home and finish /saying/ Haleyl and drink the cup /of wine/ over which Haleyl /was said/. If he wishes to give precedence to /the making of the blessings in/ the other homes first, he may make the blessings for those /households/ (9) without eating or partaking /at that stage/ and may later go home and make Kiddush. If he wants, (10) he may /also/ complete the entire /seder/ in his /own/ home and subsequently go and make Kiddush in other homes, (11) without eating or drinking with them /there/.	שולחן ערוך אורח חיים הלכות פסח סימן תפד סעיף א * (א) מאן דבעי לברוכי בתרי או בתלת בתי, (ב) מברך ברישא בביתיה ואכיל כל מאי דצריך, (ג) א ומברך ברכת המזון, (ד) <א> והדר מברך לכל חד וחד בביתיה ושתי אינהו כסא דקידושא ודאגדתא ואכלי (ה) ירקי ומצה, (ו) ב ואיהו לא אכיל ושתי בהדייהו, ושביק להו למגמר סעודתייהו, * (ז) ג <ב> ומברכי אינהו ברכת המזון; ואי לא ידעי, (ח) <ג> יקרא מלה במלה והדר אזיל לביתא אחרינא ועביד הכי, והדר אזיל לביתיה וגמר הלילא ושתי כסא דהלילא. ואי בעי לאקדומי להנך בתי ברישא, בריך להו (ט) ד ולא אכיל ולא טעים והדר אזיל לביתיה ומקדש, ואם ירצה (י) ה יגמור הכל בביתו ואחר כך ילך לקדש בבתיים האחרים (יא) ולא יאכל וישתה עמהם.

(1) Someone who wishes, etc. /I.e./ because in /the other homes/ there is nobody who is able to make Kiddush and say the Haggadah.	<u>משנה ברורה סימן תפד ס"ק א</u> (א) מאן דבעי וכו' - משום שאין בהם [א] מי שיודע לקדש ולומר הגדה :
3. <u>Shulchan Aruch OC 585:2</u> 2 Before one blows /the shofar/ (4) he should make a blessing /worded לשמוע קול שופר (to listen to the voice of a shofar) and he should /also/ make the blessing <i>She-Hecheyanu</i>. <i>Gloss: It makes no difference whether /the blower/ makes the blessing for himself (5) or /whether/ he already fulfilled /his own obligation/ and will be making the blessings /now/ to serve for others /to fulfill their obligation/. Even in the /latter/ case the blower must make the two blessings mentioned. (...)</i>	<u>שולחן ערוך אורח חיים הלכות ראש השנה סימן תקפה סעיף ב</u> קודם שיתקע (ד) יברך : [ב] <ב> לשמוע ב קול שופר, ויברך : שהחיינו ; הגה : ג ואין חילוק בין אם יברך לעצמו, (ה) או שכבר יצא ומברך להוציא [ג] אחרים, אפילו הכי מברך התוקע שתי ברכות הנזכרות (ב"י ותה"ד)
4. <u>Mishna Berurah</u> (5) Or he already fulfilled, etc. The Acharonim contend that in such circumstances, when the blower already fulfilled his own /obligation/, it is preferable for those who will listen /to the blasts/ to make the two /required/ blessings themselves, unless they do not know how to make the blessings themselves. In the /latter/ case /the blower/ should make the blessings for their sakes, to serve for them to fulfill /their obligation/. The universal custom is to be lenient /about this/. /The blowers make the blessings/ which serve for /the listeners/ to fulfill their /obligation/ in all cases. One should not protest against them, as /this custom/ accords with the prevailing ruling, as the <i>Pr.Ch.</i> and the <i>Gra</i> write. If someone is in doubt as to whether /or not/ he heard the voice of the shofar [or took hold of a <i>lulav</i>] on the first day /of the festival/, when /the obligation derives/ from Torah law, he should blow /a shofar or take hold of a <i>lulav</i> / without making the blessings. On the second day, when /the obligation to listen to the voice of a shofar or take hold of a <i>lulav</i>/ is only /because/ of a Rabbinical ordainment, it is unnecessary /for him/ to blow /a shofar or take hold of a <i>lulav</i> because of such a doubt/. /This is/ because one may be lenient when there is doubt /concerning the need to perform/ a Rabbinical ordainment.	<u>משנה ברורה סימן תקפה ס"ק ה</u> (ה) או שכבר יצא וכו' - האחרונים [יד] העלו דבאופן זה שכבר יצא התוקע בעצמו טוב יותר [טו] שיברכו השומעים בעצמן שתי הברכות אא"כ אינם יודעים לברך בעצמן אז יברך בשבילן להוציאן [טז] ומנהג העולם להקל להוציאן בכל גווני ואין למחות בהם כי כן הוא עיקר מדינא כמו שכתב הפר"ח והגר"א. מי שנסתפק לו אם שמע קול שופר [או נטל לולב] ביום א' שהוא מן התורה [יז] תוקע ואינו מברך וביום ב' שאינו אלא מד"ס א"צ לתקוע דספק ד"ס להקל :
5. <u>Shulchan Aruch OC 692:3</u> 3 (10) Although one already fulfilled /his obligation/, he may make the blessings (11) to serve for someone else to fulfill his obligation.	<u>שולחן ערוך אורח חיים הלכות מגילה ופורים סימן תרצב</u> סעיף ג (י) ה אע"פ שיצא כבר, מברך (יא) להוציא את אחר ידי חובתו.

(11) To serve for someone else to fulfill his obligation. One should read /the Megillah/ for the women after he has left the Synagogue, as it is a mitzvah to fulfill one's own /obligation/ with the reading of the congregation. However, if one /reads it to them beforehand/ having intent not to fulfill /his own obligation/ with that reading, it will be in order for him to fulfill /his obligation/ subsequently with the reading of the congregation. When one makes the blessing for women /to fulfill their obligation/, it is desirable /for him/ to word the blessing לְשִׁמוּעַ מִגְּלָה. This is because there are Poskim who are of the opinion that a woman is not obliged to read /the Megillah, but/ only to hear it /read/.	<u>משנה ברורה סימן תרצב ס"ק יא</u> (יא) להוציא את אחר י"ח - ויקראנה לנשים [טו] אחר שיצא מביהכ"נ דמצוה שיצא בעצמו בקריאת הצבור [טז] אכן אם מכוין שלא לצאת באותה קריאה שפיר דמי לצאת אח"כ בקריאת הצבור. וכשהוא מברך לנשים [יז] טוב שיברך לשמוע מגילה כי [יח] יש פוסקים שסוברין דאשה אינה חייבת בקריאה רק לשמוע:
6. <u>Shulchan Aruch OC 8:5</u> 5 One should word the blessing (10) לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצִית. If two or three /people/ wrap themselves (11) in a tallis (12) simultaneously, (...) they should all make the blessing. (13) If they wish, (14) one /of them/ may say the blessing /whereas/ the others (15) respond אָמֵן.	<u>שולחן ערוך אורח חיים הלכות ציצית סימן ח</u> סעיף ה מברך : להתעטף (י) ז [ה] בציצית. אם שנים או ח שלשה מתעטפים (יא) <ה> בטלית (יב) [ו] כאחת (פי' בפעם אחת), כולם מברכים. (יג) ואם רצו, (יד) אחד מברך ט והאחרים (טו) יענו אמן.
(14) One may say the blessing. /I.e./ and make it serve for the others to fulfill /their obligation/. This even /applies/ if /the others/ are capable /of saying the blessing themselves/. /However, this is only possible/ provided that those who listen have in mind to fulfill /their obligation by means of the blessing said/ and the person from whom they hear /the blessing has in mind/ that /his blessing/ should serve /for the listeners/ to fulfill /their obligation/. Moreover, even if the person who says the blessing already fulfilled his own /obligation to make the blessing/ or is not wrapping himself /in a tallis/ at all, he is /nevertheless/ able to make his blessing serve for the others to fulfill /their obligation/. /This is/ because all Jews are responsible for one another's /observance of mitzvos/. However, there are /authorities/ who say that in such circumstances he can only make /his blessing/ serve for the fulfillment /of the obligation/ of those /people/ who are not capable /of saying the blessing themselves/.	<u>משנה ברורה סימן ח ס"ק יד</u> (יד) אחד מברך - ומוציא את האחרים [יט] ואפילו הם בקיאים ובלבד שיתכוין [כ] השומע לצאת והמשמיע להוציא ויותר מזה דאפילו אם המברך כבר יצא לעצמו או שאינו מתעטף כלל יכול להוציא אחרים בברכתו דכל ישראל ערבים זה בזה אך בזה י"א דאינו מוציא [כא] אלא דוקא מי שאינו בקי. כתב הפמ"ג אם כמה אנשים קנו טליתים חדשים ועשו בהם ציצית ולא ברכו שהחיינו דמברכין בעיטוף ראשון כמבואר בסימן כ"ב נהי דאחד יכול לברך להתעטף בשביל כולם אבל ברכת שהחיינו כל אחד בעצמו יברך :
If several people acquired new tallisos and inserted tzitzis in them and have not /yet/ said the blessing <i>She-hecheyanu</i>, they must /then/ say it on the first /occasion when they/ wrap /themselves in the new tallisos/, as stated in Sec. 22. The <i>P.Mg.</i> writes that although it is true that one /of them/ may say the blessing <i>Le-Hisateyf</i> for all of them, each one of them must, however, say the blessing <i>She-Hecheyanu</i> himself.	